

چگونه باید به کودک خود دلداری داد

ترجمه: عباسعلی فاریابی

۱۴۰۴/۱/۲۰

یکی از سخت ترین وظایف والدین شمشیربازی این است که پس از باخت به فرزند خود دلداری دهند. همه ما به دفعات در چنین موقعیتی قرار گرفته ایم.

شمشیربازی ورزشی است که در آن **باخت بیشتر از برد** است. خیلی هم زیاد. آنقدر زیاد که غیر قابل تصور است. از هر قهرمان المپیک بپرسید او نسبت باخت به برد خود را نه تنها در طول دوره رشد بلکه زمانی که در اوج قرار دارد به شما خواهد گفت. بله، آنها قهرمانان المپیک هستند، اما این بدان معنی است که آنها در این رقابت خاص، که مهم ترین رویداد آنها بوده است، پیروز شده اند و نام آنها برای همیشه در تاریخچه ثبت شده است. اما خارج از این چند پیروزی شناخته شده، دوره شمشیربازی آنها، از اولین روزهای حضور در باشگاه شمشیربازی تا آخرین روزی که شمشیرها و ماسک خود را آویزان می کنند، پر از باخت بوده است. باخت های تلخ، باخت های دلخراش، باخت های ویرانگر، باخت به شمشیربازان کاملاً ناشناخته یا بسیار جوان تر و کم تجربه تر، باخت در مسابقاتی که "باید برنده" می شدند و بسیاری موارد دیگر.

بنابراین، **باخت در شمشیربازی یک عرف است**، نه استثنا. و آن هم برای بازیکن ها و هم برای والدین بسیار سخت است.

من در مورد اهمیت درس گرفتن از باخت مطالب زیادی نوشته ام، و معتقدم که باید بیشتر نیز بنویسم، زیرا این موضوعی است بی پایان و تمام نشدنی. اما اکنون می خواهم به سوالی که چند روز قبل در یک مسابقه که مربیگری آن را بر عهده داشتم، از من پرسیده شد بپردازم. و سوال این بود که "چگونه می توان به کودک دلداری داد."

باید اعتراف کنم که با داشتن چند فرزند شمشیرباز، که هر کدام حداقل ۱۰ سال سابقه دارند، می بایست تجربه خیلی خوبی داشته باشم. ابتدا فکر می کردم برای پاسخ به این سوال کاملاً واجد شرایط هستم. اما بعد از کمی فکر کردن دیدم که من کم صلاحیت ترین فرد هستم. صادقانه بگویم، من هنوز بهترین راه حل مناسب را پیدا نکرده ام. زیرا آن به خیلی چیزها بستگی دارد.

بله آن به خیلی چیزها بستگی دارد، مانند:

- سن فرزند
- سطح تجربه
- سطح مسابقات - باشگاهی، استانی، ملی؟

- سن فرزند شما در مقایسه با رقبا
- آیا بازی دوره ای (جدول) هست یا حذفی؟
- اگر حذفی باشد، دور چندم مسابقه است - آیا آن اولین بازی حذفی است یا بازی کسب مدال طلا؟
- آیا فرزند شما تا به حال تا این حد پیشرفت کرده است؟
- آیا فرزند شما قبلاً حریف خود را برده است یا باخت؟

این فهرست از موقعیت‌ها می‌تواند ادامه پیدا کند، اما مهم ترین آنها سوال زیر است:

- فرزند شما دوست دارد چگونه دلداری شود؟

شما باید آن را با آزمون و خطا بفهمید. هیچ کس نمی‌تواند این را به شما بگوید، حتی خود فرزند شما.

چند بار در موقعیتی قرار گرفته اید که بعد از از باخت با فرزندتان صحبت کرده اید، و سعی کرده اید با کلمات محبت آمیز و آغوش آرام او را دلداری دهید؟ و پس شنیدن عبارات "لطفاً مرا تنها بگذارید!" یا "با من حرف زن!" تصمیم گرفتید این کار را دنبال نکنید و پس از باخت فرزندتان را تنها بگذارید و به جای سرزنش او تظاهر کنید که اصلاً برایتان مهم نبود؟ حدس می‌زنم همه ما در چنین موقعیتی قرار گرفته ایم.

والدین گرامی، من در این مقاله هیچ پاسخ قطعی و توصیه خاصی به شما نمی‌دهم، اما امیدوارم این دیدگاه‌های مطرح شده بتواند به شما کمک کند.

اما مهم ترین چیز این است که - فرزند شما به حمایت شما نیاز دارد، کودک شما نیاز دارد که هنگام باخت در کنار او باشید. او باید عشق بی قید و شرط شما را احساس کند، چه برنده باشد و چه بازنده. مهم نیست که نتیجه چه باشد، سطح مسابقه چه باشد، مهم نیست که چه دوری از مسابقه است و در برابر چه کسی شکست خورده است، او این عشق و محبت را باید احساس کند. او باید بداند که یک حامی قوی پشت سر خود دارد.

بنابراین باور کنید، روش دلداری شما در درجه دوم اهمیت قرار می‌گیرد. گاهی اوقات نمی‌توانید حدس بزنید که فرزندتان دقیقاً در آن لحظه به چه چیزی نیاز دارد، اما اگر او حمایت بی‌چون و چرای شما را احساس کند، شما دچار اشتباه نخواهید شد، یا بهتر بگوییم کمتر اشتباه خواهید کرد.

Igor Chirashnya